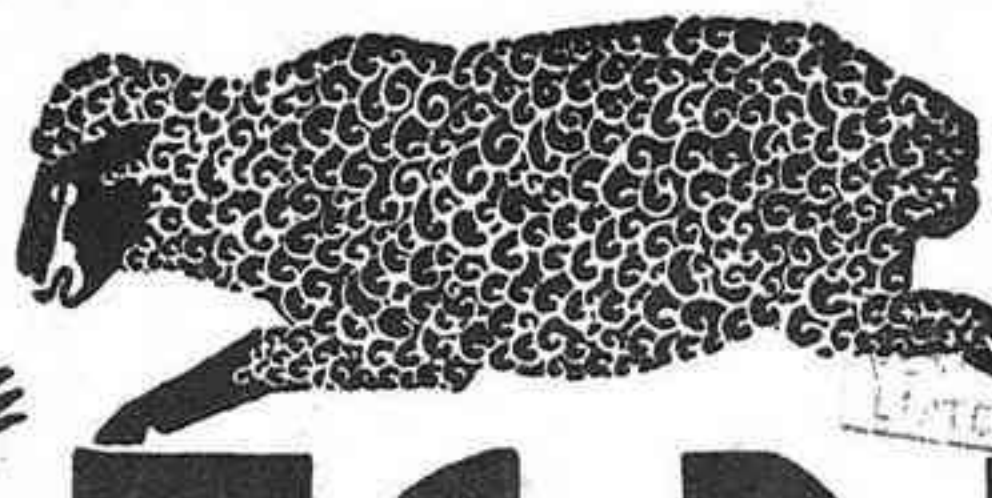

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

Raça ària...

...o raça àpia?

Any IV - Núm. 160

Barcelona, 4 de juliol de 1934

Preu: 20 cèntims

EL TUSSO NEGRE per a Hitler

Els retrats que la premsa madrilenya de dreta, amiga de la Lliga, fa a la indústria catalana de viure a l'ombra de l'aranzel i de la protecció oficial, per treure'n com a conseqüència que la millor manera d'atacar-nos és fer-ho per la butxaca, si no els desmentís el mateix silenci de la Lliga, els desmentiria de manera rotunda el mercat que aquesta setmana s'obre al «Tussó Negre» a Alemanya, on la demanadissa de la nostra acreditada condecoració és tan nodrida, que ens veiem impossibilitats de servir tots els pedidos.

Es per això que, no podent enviar el nostre famós collar a totes les personalitats que a crits el demanen, l'oferim avui a la més representativa de totes. Les altres podran rebre'l a mesura de la producció contra reembors de 150 marcs or, no Ordinias, més les despeses de franquieg.

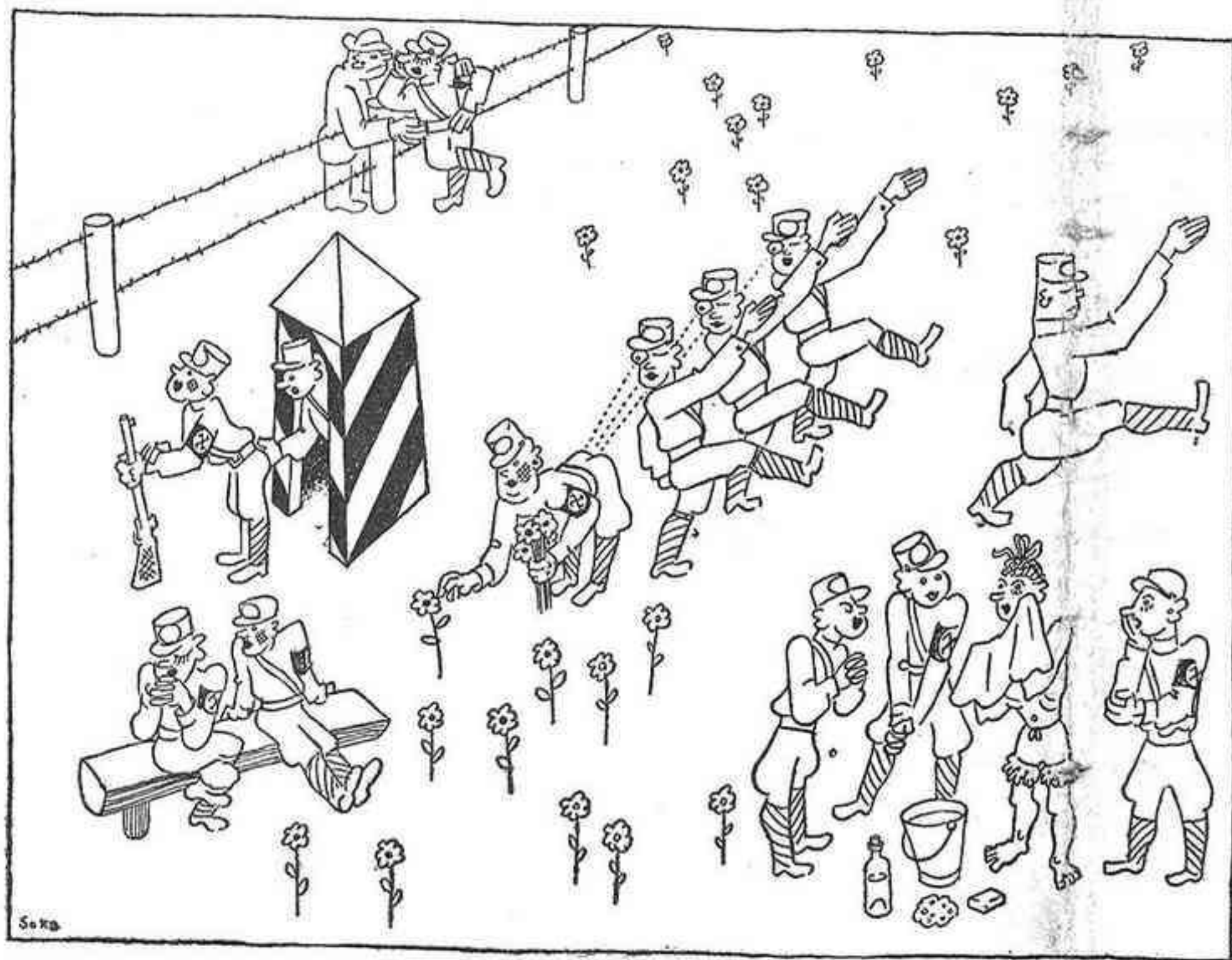
I és que, de tota l'Alemanya actual, i fins i tot de la passada i futura, no hi ha home que mereixi tant el «Tussó Negre» com el senyor Hitler. Primer de tot, cal remarcar com a mèrit capitalíssim, que no és alemany, sinó austriac, i que a Austria el nazisme no hi ha pogut entrar encara més que de contraban. Un altre mèrit, i no pas dels més petits, és que, després d'haver estat ell regenerat en un manicomi, va emprendre, amb més coneixements de causa que no pas ningú, la regeneració del seu país adoptiu i, amb una labor impropria i amb un bigoti ridícul, se'n va fer l'amo.

Perseguit els jueus per conservar la raça ària i els dimers semites; perseguit socialistes, comunistes; perseguit catòlics i protestants; ho perseguit tot i tot ho tancà als camps de concentració menys els seus. Amb els seus féu la nova Alemanya; amb els seus féu les seccions d'assalt, i amb els seus empenygué la regeneració de la raça germànica i la formació de la joventut alemanya; creà una salutació, un crit de guerra i féu el partit dels homes màsles i la nació del pas de l'oca. I quan el món estava, per la propaganda, ben convençut que havia fet tot el que havia dit, els diaris anuncien que els seus li eren infidels en el sentit matrimonial de la paraula, les camises brunes que havien de restaurar l'Imperi es tornen camises imperi i de color de rosa, l'austeritat es torna frivolitat, i surten automòbils de luxe i banquets no de promiscuació i seccions d'assalt passiu i les persecucions, la llei de fugues, les detencions que tanta d'illusió li feien quan anaven contra els altres, els ha d'aplicar als seus perquè tot se li ha tornat zèngot.

Es per la força còmica del cas, ben adient al seu bigoti (no del cas, sinó d'Hitler) que, per assegurar-li al menys un honor quan torni a pujar a la bastida per pintar parets, encara que no el creiem tan ase, li conferim el del Tussó Negre, que podrà lluir al coll els diumenges si ha de pintar, o en una vitrina si pot estar-se'n, a menys que a darrera hora no descobreixi que s'ha de perseguir ell mateix com una creu swàstica rodant o com un gos que es vol mossegat la cua.

Pintura i Política

En el número de diumenge de Renovació, dedicat a Mallorca, hi trobem un retrat de l'artista Joaquín Terruella. Això no tindria cap importància, si no fos que l'epígraf diu així: «Joaquín Terruella, el bohemio inquieto de la pintura, que robó los colores al cielo de Palma.» No sabem que en Terruella s'hagués fet radical.

UN CAMPAMENT DE NAZIES

Catalunya i l'Estatut en la Història d'Espanya

Com totes les figures històriques volen l'Estatut i respecten Catalunya

El Comte Duc (cap del Govern), Felip V (rei), Alexandre Lerroux (emperador), Emiliano Iglesias (Ambrosio), Alfons XIII (rei) Miguel Primo de Rivera (dictador), Martínez Anido (amnistiat) i Francesc Cambó (l'il·lustre amic)

EL COMTE DUC D'OLIVARES

«Sus y a ellos!»
Què vol dir això sinó que venien amb els braços oberts?

FELIP V

«Habiendo pacificado por la fuerza de las armas el Principado de Cataluña, a mí me corresponde establecer Gobierno en él.» (Aplausos.)
Això vol dir ben clarament que el gran rei Felip V el que volia donar l'Autonomia a Catalunya, sinó que els esquerrans del temps li ho varen privar amb la seva demagogia catastròfica.

ALEXANDRE LERROUX

«Levantad el velo a las novicias y elevadas a la categoría de madres. Leed mis artículos «Los Codrillos» y «El Alma en los Labios» y que Barcelona arda por sus cuatro costados.»
S'han vist paraòles més belles per demostrar l'amor que sempre ens ha tingut el caudillo?

EMILIANO IGLESIAS

«Mi amor por Cataluña es entrañable. Llegué pobre pero no honrado y con alpargatas, y en la vieja «Publicidad» me calcé las botas. Hoy soy rico y respetado, y todo se lo debo a esta bella, a esta noble Cataluña, en la cual no he sido más que concejal de la bella ciudad de Barcelona.»
Només cal veure la unció d'aquestes paraules per imaginar l'amor que Emiliano Iglesias ha tingut sempre a les nostres coses i fins a les dels altres.

MIGUEL PRIMO DE RIVERA

«En cuanto a Cataluña, respetaremos su lengua en el círculo familiar y sus bellas tradiciones y danzas populares...»
I doncs, què voliem més?

ALFONSO XIII

«No olvido que soy meto de Felipe V...»
I ja hem citat unes paraules del seu avi. Com, en aquestes condi-

cions, els nostres il·lustres amics Francesc Cambó, Joan Ventosa i Calvell i Bertran i Musitu no havien d'acceptar carteres o el que fos d'un rei tan amant de Catalunya?

MARTINEZ ANIDO

«Que le apliquen la ley de fugas!»
Què vol dir això? Això vol dir no menys que la pau ciutadana! I, hi ha ningú que estimi Catalunya que no vulgui abans que tot la pau ciutadana?

FRANCESC CAMBÓ

«Yo hubiera deseado que el Gobierno Central se hubiese reservado el orden público hasta pasados diez años.»
Hi ha paraules més prudents? Per què no havíem de poder gaudir nosaltres també de la savia tranquil·litat del senyor Salazar Alonso i de les vagues de Saragossa, València i la bellíssima darrera, del camp? Es intolerable que un partit governant disposi de l'ordre públic!

Com els homes de la conjura no ofereixen el concurs a la Generalitat per cap obra catalana i catalanista, sinó per a una obra revolucionària i esquerrana

Maura - Prieto - Azaña - Prat

EL SR. MIGUEL MAURA

«Yo no voté el Estatuto porque creía que era una obra separatista. Ahora tengo que confesar que me había equivocado.»
Miguel Maura no és esquerrà, naturalment, però es veu tor seguit que vol fer obra esquerrana.

EL SENYOR PRIETO

«Nosotros, con Cataluña.»
Sí, sí; quan diu con Cataluña,

ves a saber què vol dir un home d'esquerres com ell.

EL SENYOR PRAT DE LA RIBA

«Una Catalunya lliure pot ésser de dreta o d'esquerra, liberal o conservadora...»
Només de llegir el començament d'aquest paràgraf de «La Nacionalitat Catalana», que sempre citen en Rovira i Virgili i La Publicitat, es veu tot seguit que en Prat abans

d'escriure'l no ho va consultar amb el nostre il·lustre amic en Francesc Cambó, si mai ho va escriure, perquè és molt possible que tot es degués a en Rovira, que aleshores treballava de traïdor a La Veu.

EL SENYOR AZAÑA

Digui el que digui, el que diu el senyor Azaña es veu tot seguit que va contra l'Estatut i contra Catalunya. Només cal pensar que l'Estatut el feren aprovar els sublevats del 10 d'agost!

Sodoma i Gomorra hitlerianes

Les tropes d'assalt eren infidels a Hitler i el volien atacar per l'esquena

Més que reprimir els jueus, els hitlerians es dedicaven a prescindir de les dones

En llegir, dissabte al vespre, les greus notícies que arribaven d'Alemanya, l'empresa d'EL BE NEGRE, conscient de les exigències de la informació i de la venda del setmanari, decidí, de cop i volta, passar al davant de tots els altres diaris d'informació, ocupats en publicar els anuncis de pàgina sencera de l'Erotol de la Lliga i donar el cop tramelen un enviat especial a Berlín per tal de donar als seus lectors informació de primera mà, com ja per exemple El Debate, o bé La Veu (aquesta des de Madrid). En aquest número, doncs, comencem a publicar les cròniques rebudes per teletyp a la una de la matinada, fermament decidits a demostrar que a nosaltres ningú no ens passa la mà per la cara.

EL DIRECTOR DE PALLA

Primeres impressions.-Una conversa amb Goering.-Les causes de la repressió

Berlín, 1 (per teletyp, rebuda a la una de la matinada). — Des de la finestra de la cambra de l'hotel on escric es veu la strasse. Es de nits, cosa que no és d'estranyar en aquest país, donada l'hora. He arribat al matí, en avió, i tot seguit m'he situat, decidit a què ningú no em passés la mà per la cara, com el director m'havia recomanat. Aviat, però, he notat que l'interès dels nazis que intervintava no era aquest precisament, sinó un altre, i he corregut a l'hotel on m'he fet uns calçotets de paper de barba Guarro, que és el més resistent que hi ha.

Els carrers ofereixen el seu aspecte anormal de sempre. Només es veuen més guàrdies verds que abans. Aquests guàrdies verds registren tothom i fan unes preguntes que us fan tornar vermell. Jo, com que no sé l'alemany, no m'hi he tornat, i m'han detingut. Només el fet d'haver pogut demostrar que era català i que no coneixia l'alemany ni per davant ni per darrera, sobretot per aquest darrer, m'ha lliurat del suïcid.

Això i, naturalment, el fet d'ésser periodista, m'ha valgut un passiu de lliure circulació, gràcies al qual el lector podrà seguir pas a pas els esdeveniments.

Aquest matí, amb els periodistes estrangers, hem anat al Govern civil de Berlín, on ens ha rebut, amb

excessiva amabilitat, el Governador civil senyor Goering. Després de saludar-nos amb el gest nazi ens ha fet les següents declaracions: —S'ha parlat molt, massa, de les causes de l'actual persecució dels caps de les Seccions d'Assalt. S'ha dit si això o si allò. Tot és fals,

—I la detenció de Von Popen, a què ha estat deguda? —Al mateix. Heu de tenir en compte que Von Popen ha estat detingut amb els seus dos col·laboradors. —Quina mena de col·laboració? —Mam... Mam... (que vol dir

—Sort que saludem amb una sola mà!

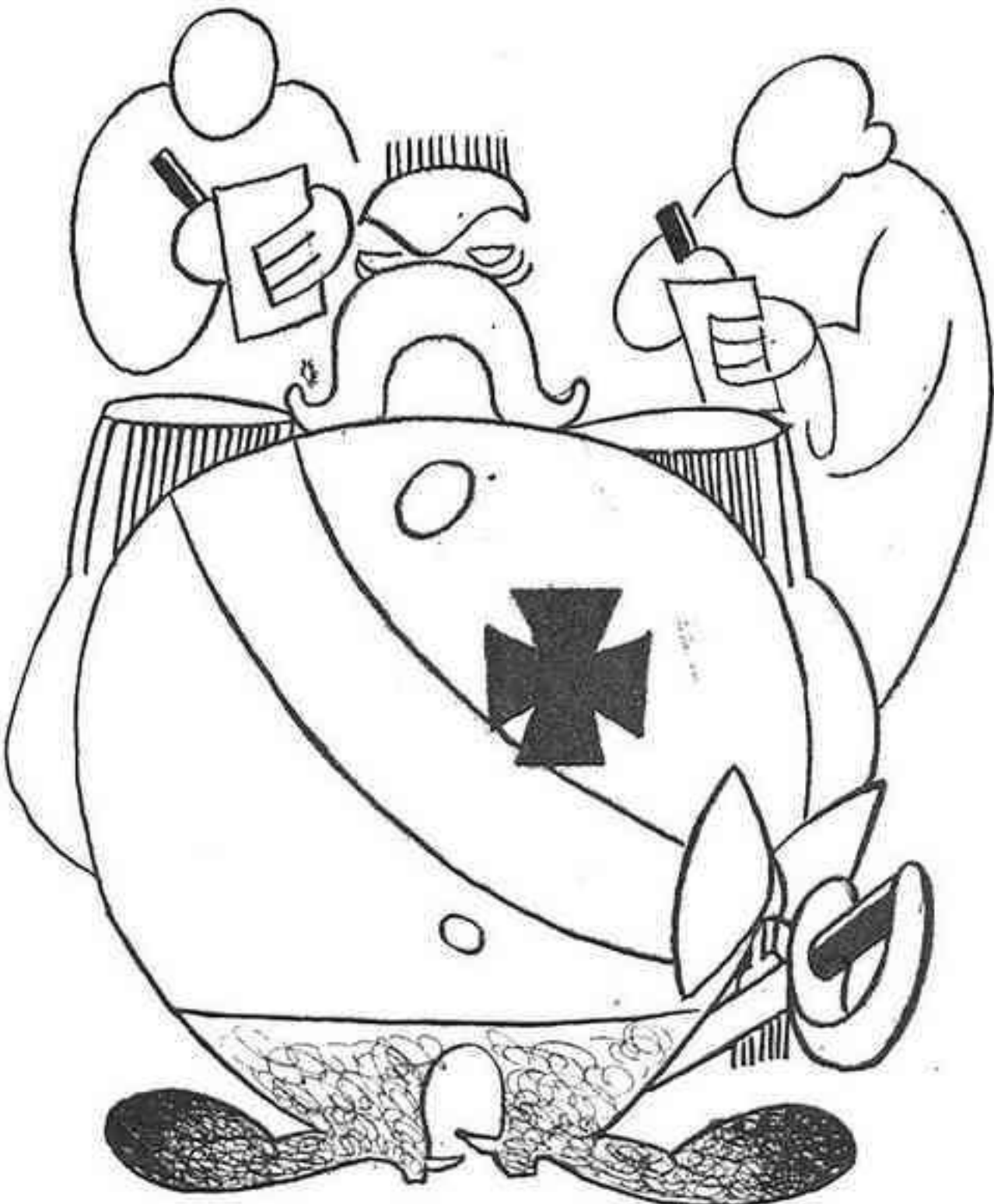
com molt bé ha decidit la censura. L'única causa de la detenció del capità Roehm i dels altres caps i oficials ha estat la manca de fidelitat al Führer. Figureu-vos, infidels al Führer, un tan gran artista del pinzell!

—Heil, heil, Hitler! —varem fer tots.

—I, com ha estat descobert el complot?—preguntà el redactor del Morning Post.

—Els conjurats portaven els pantalons de l'inrevés.

—Amb les costures a fora. —No; el de davant al darrera. Evidentment, la cosa era molt pràctica; però com que els altres no els hi duïen, es distingien massa, i és així com es descobrí la infidelitat. Hi hagué alguna col·lisió, però sense conseqüències, perquè els infidels es suïcidaren.

HINDENBURG

—Què en pensa de la revolució hitleriana? —Això ja no són coses per la meua edat.

Una parada de les S. A.

Berlín, 2 (per teletyp, a la una de la matinada). — Avui hem assistit a una parada de les S. A. (que no vol dir societats anònimes, sinó seccions d'assalt). Ha estat una parada a honor de la premsa estrangera, a la qual no hi han assistit, naturalment, més que els caps fidels a Hitler, ja que els infidels s'havien suïcidat de desesperació. Els exercicis són senzills i molt marcial: el cap de cada secció va tirant un duro a terra i els camises roses el cullen per torn. El que el cull amb més gràcia rep un galó més.

Després les tropes han desfilat davant nostre marcant el pas, que ja no és, com abans, el pas de l'oca, sinó el pas de perdiu i el saltiró de la cardina.

He hagut d'ensenyar als companys de premsa estrangera el truc del paper de barba. Ha tingut un gran èxit.—Enviat Especial.

Cares, es un dir, conegudes.-El perill semita, conjurat definitivament

Berlín, 3 (per teletyp, rebuda a la una de la matinada). — Hem trobat al Tiergarten, fent l'exercici, els senyors Hoyos i Vinent, García Sanchez i d'altres, que sembla que han jurat fidelitat al Führer i rebran càrrecs d'importància. M'han dit que tan aviat com es tanquessin les Corts espanyoles, els senyors Albiñana, Primo de Rivera, Calvo Sotelo i Goicoechea arribaran per estudiar els procediments emprats ací per al millorament de la raça.

Mentrestant, aquest continua a Alemanya amb tota intensitat al mateix temps que la preparació de la guerra que l'ha d'acabar (la raça, és clar, no el millorament). Sembla que els jueus preparen alguna cosa com la destrucció del

país per una pluja de foc, semblant a aquella que el Déu semita va llançar damunt Sodoma i Gomorra. Però a darrera hora una notícia sensacional ha tranquil·litat l'opinió. Un químic de la casa Bayer ha descobert unes tablettes mitjançant les quals ni Déu és capaç de convertir altre cop en estatua de sal la muller del senyor Lot, el conegut fabricant de làmpares elèctriques de mà. El triomf de la raça ària és, doncs, segur.—Corresponsal. Ai, Enviat Especial.

ACADEMIA CHÉRIGNY
Preparació a Oposicions a la Carrera Diplomàtica per a gener 1935
Cursos d'estudi: Francès, Alemany, Anglès, Italià
Solament "Acadèmia Chérigny"
CARRER VERGARA, 6

CORREU... HI TOTS!

A. M. Be G. — Això aniria de primera en la difunta Secció «L'Agnus Dei». De totes maneres, s'aprofitarà.
Be Nanci. — Una altra vegada sintetitzeu més i ens estalviarem molta feina. Anirà.
A. P. I. S. — Vós no ens n'heu donat gens de feina. Ja hi és! (Al cove.)
Lluís. — Va.
Bere Be'r. — No va.
Tranquils. — Va.
Pau, Pau i sempre Pau. — A vós us tocaria no va, però ha d'anar. Doncs va!
Marguerida. — Sí, no, sí, no, sí...! Waja, aquesta vegada t'has sortit amb la teva.

LA BORSA LA VIDA

COTITZACIONS

PAÍS

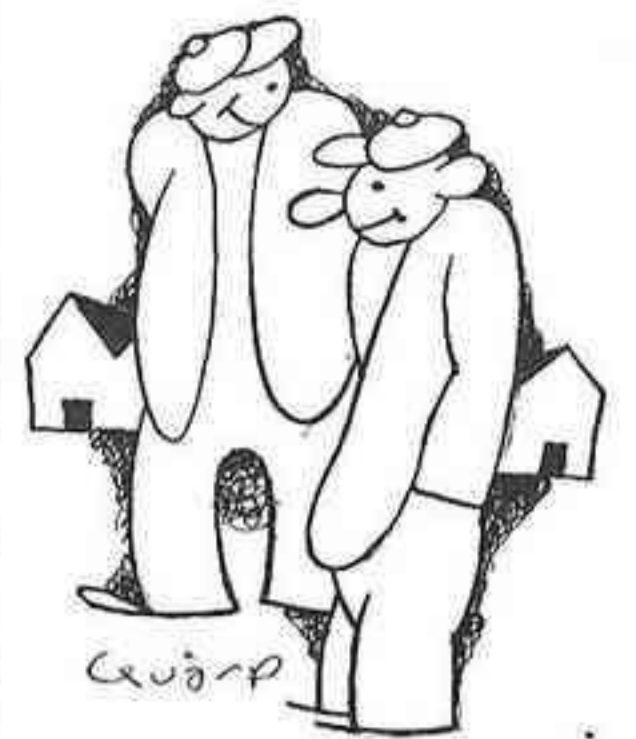
Explosius «La Rambla»	39.74
Oest d'Espanya	5.95
Samper i Sampau	6.73
La C.E.D.A. de Barcelona (Lliga)	3.26

ESTRANGER (Alemanya)

Hulleres	99.—
Das die lilen nazien	86.—
Ricarditen gammaden	90.50

La Borsa segueix l'expectativa política traduint-la en una calma general en la cotització de valors nacionals.
Explosius «La Rambla» fa esforços per aguantar el tipus d'emissió de les seves edicions, però sofreix una depressió inevitable per saturació del mercat.
Samper i Sampau, tronats.
La C.E.D.A. de Barcelona, que com és sabut controla la Lliga, segueix amb tendència a empitjorar degut a la impopularitat a què ha arribat aquesta paperassa.
A l'estranger ha alarmat la desmesurada alça de les Hulleres a Alemanya, que ha obligat a intervenir a l'Alt Comanament nazi. Sembla que ja s'han pres precaucions.

amb el cor a la mà

LA VAGA DE CONTRAMESTRES
—Però, com s'ha acabat?
—Mira, ha començat: ai que tinc!, ai que tinc!... i res.

L'ORDRE PUBLIC A TARRAGONA

En l'acte del trasllat de les despulles del senyor Joan Selves i Carner, conseller de Governació a la Generalitat, acte que, per cert, tingue una solemnitat que rarament aconseguixen els nostres actes oficials, hom remarca la indumentària que llua el senyor Pujol i Font, comissari d'ordre públic de Tarragona.

El senyor Pujol i Font assistia a l'enterrament del conseller de Govern vestit de blanc i amb un precís jipi de la millor tradició lerrouxista.
Encara que el blanc no sigui, potser, el color més indicat per assistir als enterraments, cal tenir en compte, per dispensar la ficada de peus a la galleda del senyor Pujol i Font, cal tenir en compte—diem—que el senyor Pujol i Font és molt ase.

POLITICA

El dia de l'enterrament del senyor Selves, La Veu del Vespre publicava a primera plana una gran fotografia de l'acte del sepellí... del ministre polonès assassinat darrerament.

La gent de la Lliga troba que aquests truquets són molt subtils.

EL VALENT CODOLA

El senyor Codolà i Gualdo—altrament dit Rojo i Gualdo—ex-president de les Joventuts de la Lliga i actual regidor de l'Ajuntament de Barcelona, va dient per tot arreu que si la campanya d'excitació que fan les esquerres contra els homes de la Lliga acaba amb un atemptat contra el senyor Cambó, ell, el senyor Codolà Rojo i Gualdo, en mataria personalment dos de l'Esquerreta.

Amb aquesta motiu, hi ha qui diu que en Codolà està q'udola.

EUFEMISME POETIC

En la sessió de dijous al Parlament Català fou presentada una esmena que modificava una partida del Pressupost. Reglamentàriament l'esmena havia d'anar avalada amb vint signatures, però per guanyar temps el President de la Cambra l'havia acceptat avalada únicament amb les signatures que es necessiten per presentar una esmena ordinària.

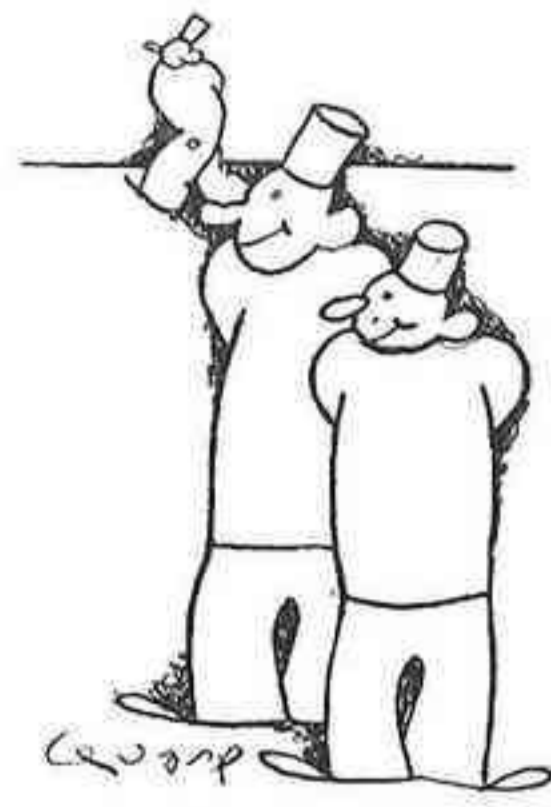
El senyor Coromines, que va oposar-s'hi molt seriosament,

A la Lliga se'ls gasten

A la Lliga Catalana es gasten un dineral amb uns anuncis que diuen coses que fan rodà el cap, amb cites d'en Goicoechea i fins amb cites d'en Bau i cites més perilloses sobre això que està passant. Segons la gent de la Lliga, les oques peninsulars que en la sessió patriòtica varen fer una mica el gall, són tant amics de nosaltres i tant i tant catalans, tant i tant autonomistes, tant i tant i tant i tant, que al matí, així que es lleven ja criden bon cop de sal; llet amb Bases de Manresa prenen per desdejunar, i si van amb concubines en un local reservat, s'escuren llur dentadura amb versos d'en Guimerà, i ballen la Santa Espina a l'hora que no fa el cas. A la Lliga Catalana es gasten un dineral per publicà en els diaris, que un tal senyor Nicolau, i un tal Amadeu Hurtado, i que un tal Lluís Companys, i que uns tals Gassol i Esteve i un tal Lluhi i Vallescà, amb en Prieto i amb l'Azaña i sis més esparracats, a la nostra autonomia la deixen com un fregall, i al nostre Estatut el deixen rosegat i mastegat com si es tractés d'una plata de grana de capellà. A la Lliga Catalana es gasten un dineral, i amb el dineral que es gasten no resten apaivagats, van pel món fent conferències, cridant i vociferant,

i demanen el martiri per don Raimond d'Abadal, i p'en Cambó i p'en Ventosa que volen veure penjats per les turbes esquerranes i els traïdors dels catalans, i així els pronois de la Lliga, tota mena de Vidals, tota mena de Bausilis, Casabons i Codolans, aniran amb barbes llargues i es pintaran cabells blancs i es posaran uns silencios com els que porta en Duran; que a l'escalafó lligare diu que hi costa de pujar, i al menudall li fan nosa els patricis consagrats. A la Lliga Catalana només toquen el timbal, si ara perdien l'oremus es posen a fè els gegants; però que no s'amoinin perquè ningú se'ls creurà, ni els han de serrar llurs cames ni els han de xuclar llur sang, només per llur ignomia, quan s'atipim de cridar, els deixaran que es distreguin ballant en els envellats, o recollint algun premi en rupestres jocs florals, o anant al Considerado a empenyà o desempenyà llurs exigües teories, i llur pensament tronat que fan riure i no serveixen ni pel foc de Sant Joan. No tremolin els lligaires, que no els hi faran cap mal; que es passegin i s'escurin aquest despit dels queixals, que resin a Sant Isidre i resin a tots els sants, i quan vingui l'hora negra, l'hora del darrer badall, Mossèn Brunet els absolgui amb algun ciri trencat.

A LA PRESÓ
—Veus? Aquell és el que va matar en Layret, fa catorze anys.
—Així, ja deu estar a punt de sortir.

LITERATURA BUROCRATICA

Per sortir al pas a possibles i diverses observacions que ens podrien fer nombrosos dels nostres lectors sobre la versemblança de les nostres paròdies de literatura burocràtica, publiquem avui una mostra autèntica, el text íntegre del primer dictamen llegit i aprovat a la sessió del darrer Ple de l'Ajuntament. Es un dictamen de la Comissió d'Hisenda, Negociat de Pressupostos i signat pels senyors F. Cull i E. de Janer i diu textualment:
Unic. Proposant: Que de conformitat amb l'acord de la Comissió de Govern, del 20 del corrent mes, i per tal de completar l'Ordenança fiscal núm. 44 del vigent Pressupost, en relació amb les n.ºs. 8 i 29 del mateix, als efectes de l'acord consistorial de 9 de maig d'enquany, pel que va ésser autoritzada, de conformitat amb l'ordre circular del Departament de Sanitat de la Generalitat de Catalunya, de 18 d'abril d'aquest any, l'entrada de l'omllos i fetges a la ciutat de Barcelona, s'aprovin les adjuntes tarifes (documentes núm. 1), proposades per l'Inspector Cap d'Impostos Indirectes.

L'Ajuntament es proposa crear el Premi Agustí Escasans que es disputaran els funcionaris per a superar el model que avui publiquem.

Frontón Novedades
Corts Catalanes, 638
Tots els dies tarda i nit grans partí quinielas pels asos de la pa!

Mercat d'ocasions
Compra - Venda - Canvi de mobles i tota classe d'objectes
TOT D'OCASIÓ
Corts. 414 - Telèfon 30422

La independència del poder judicial

La independència del poder judicial, tan alabada per la Lliga, ha tornat a donar recentment resultats magnífics. L'empleat municipal, expedientat tres vegades, que havia estat detingut per venda de càrrecs municipals, ha estat posat en llibertat, segurament perquè els càrrecs que venia no existien més que a la seva imaginació primer, i després a la dels que els compraven. I com que ha estat posat en llibertat, l'home, creient que el que feia era lícit, ha tornat a emprendre les seves intermptudes activitats a raó de 3,000 pessetes per càrrec, que ha de proporcionar el primer d'agost, cobrant, mitjançant rebut, 1,000 pessetes per endavant. Sembla que malgrat la independència judicial, aquests rebuts imprudents tindran alguna eficàcia i no pas per obtenir els fantàstics càrrecs precisament. El filantrop que d'aquesta manera procura el benestar futur de tots els innocents ciutadans que pot, havia estat candidat per la Extrema Izquierda Federal en les darreres eleccions municipals (abans havia estat radical i abans, encara, de la U. P.), i en la seva campanya electoral tenia per pinyol dir que si triomfava tiraria al carrer tots els funcionaris que havien entrat a l'Ajuntament després del 14 d'abril. Segurament seria per tenir llocs per proveir, i deu ésser a aquesta bona fe manifesta que es deu deure la seva llibertat personal, i d'acció, de què gaudeix en l'actualitat.

orelles esgarrriades

L'impudor de la massa

De La Humanitat del 26 de juny:
Tots els oradors foren molt aplaudits especialment el senyor Carrasco i Formiguera, que hagué de demanar al públic que guardés les sexes expansions perquè l'orador pogués desenvolupar bé els conceptes.

Ben mirat, les expansions dels sexes tenen llocs més indicats per desenrotllar-se que no pas un miting.

Piràgües voladores

Una notícia de La Publicitat de diumenge:
La Volta Aèria a Espanya Ahir a la tarda sortí en automòbil cap a Saragossa l'equip del «Kayak Club de Catalunya», amb les dues piràgües plegables per a participar en el raid interclubs Saragossa-Goles de l'EBRE.
La Volta Aèria amb piràgües dona finalment un sentit a la consabuda frase de la navegació aèria.

El pla de batalla de les dretes

Amb aquest mateix títol, La Rambla del dia 25 publicava un telegrama de Madrid en el qual, entre altres coses, deia:
En aquesta reunió es va parlar de mobilitzar tropes i de traslladar a Catalunya el terç estranger
El deuriem voler traslladar perquè no els l'acabessin de robar.

LYCEU TECNIC Preparació setembre. - Casp, 37. - Bruc, 40. - Telèfon 10372
Entrada Universitat. - Batxillerat - Perits - Enginyers

—Em fa l'efecte— digué— que hom volia passar-se el Reglament de la Cambra per sota la cama.
—Voleu dir— l'interrompé el senyor Gassol— per sota...
NO POT ESSER

dacció variava lleugerament: Carrer Major de Bergos.
Davant d'això, el comissionat va fer la maleta i va plegar.

PER TOTS ELS GUSTOS
Temps enrera, quan la Comissió a la qual havia estat encarregat el projecte de Nomenclator dels pobles de Catalunya estava elaborant el projecte, va suscitar-se una qüestió amb motiu de si calia usar una «b» o una «v» per anomenar un poble de la «provincia» de Lleida.

El que dèiem l'altra setmana de l'Associació de Música de Camera ha produït un gran enrenou entre els elements directius de l'esmentada Associació.

En anar a procedir a la redacció definitiva hom va destacar un comissionat per tal que anés a l'esmentat poble a estudiar la qüestió sobre el terreny.
Ni amb això, però, fou possible treure'n l'entrellat. A l'entrada del carrer principal de la villa el cartell deia: Carrer Major de Vergés. A l'acabament del carrer la re-

—Qui ho havia de dir! Nosaltres dubtosos com a catalanistes! —feia, desesperat, el doctor August Pi i Sunyer.
Ara que tots els membres de la Junta van convenir amb que la qüestió tenia una solució fàcil, tenint com tenien formant part de la mateixa el jove advocat Cabré i Oliva.
En efecte: el polit diplomàtic molt confidencialment va venir-nos a trobar al nostre domicili situat a un extrem de la ciutat, allà on per

cada quatre cases escampades es troba un ruc que pastura i on picant de mans surt de sota una pedra un miganllet.

—Senyor BE NEGRE—va dir-nos afalagador—. Ah! si volguessin rectificar allò de la cinta daurada de la corona de llorer oferta al mestre Arbós!

—Què? És o no és veritat?
—Sí i no. Depèn. La bandera catalana no l'hi vam posar, però fou perquè en aquells moments de tivantor amb el Govern central no consideràrem oportú col·locar-la al costat de l'espanyola.

—Voldrieu que ho féssim constatar així.
—Exacte.

—Doncs no pot ésser. Nosaltres tenim per norma el no rectificar mai.
I no rectifiquem.

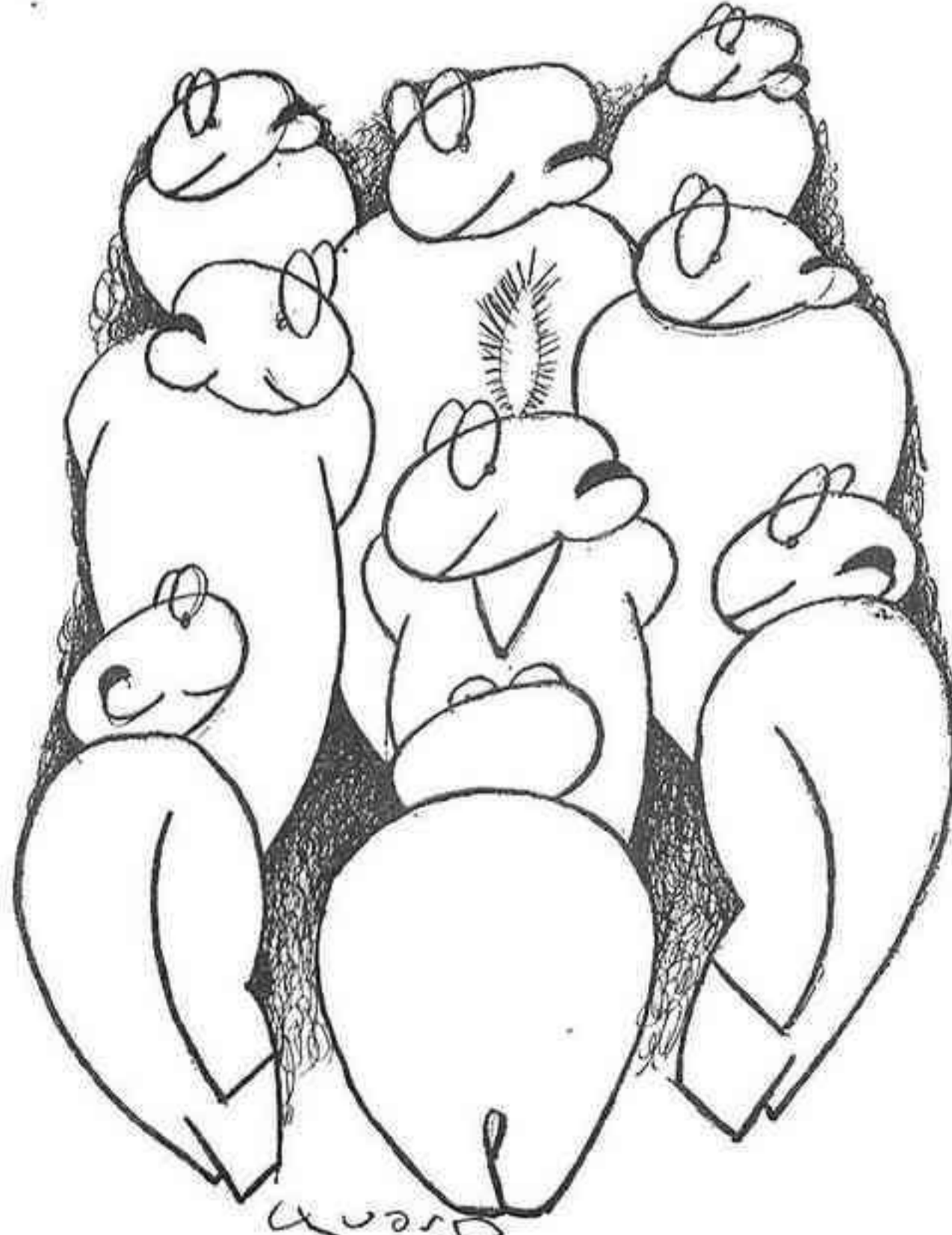
ESPASA-CALPE-ALFONSO XIII

La casa Espasa-Calpe ha repartit profusament aquests dies un follet de propaganda de la seva Enciclopèdia, en el qual es pot llegir:

«Se han recogido en un folleto especial algunos millares de opiniones sobre esta obra admirable que figura en la biblioteca de Su Santidad Alfonso XIII, Su Majestad Alfonso XIII.»

I després de donar una sèrie de noms, torna a dir:

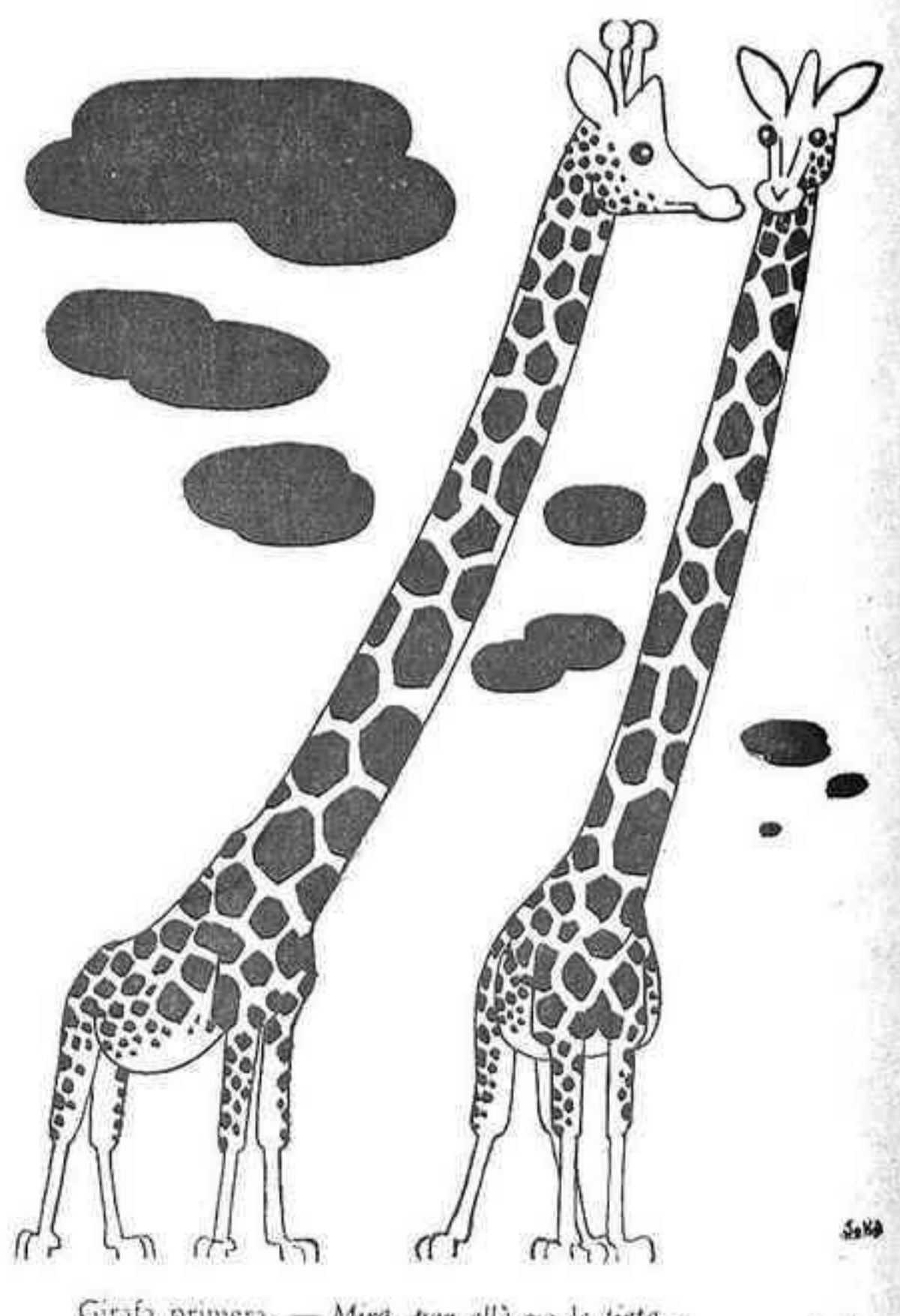
«Las opiniones de estas ilustres personalidades, con autógrafos y retratos de Su Santidad y Su Majestad Alfonso XIII, puede usted leerlas en este folleto que con gusto le remitiremos gratis.»
Moltes gràcies.

—Bé: i què hem de fer, senyor Samper?

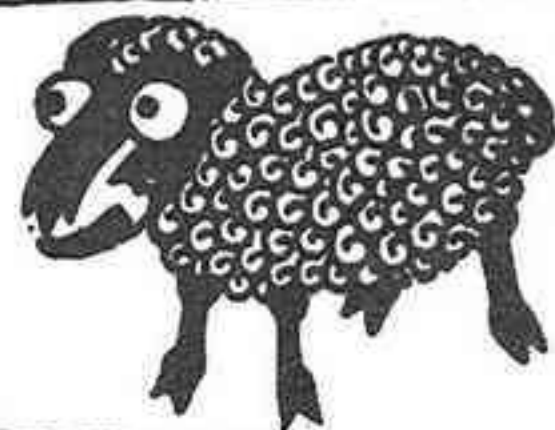
VOSTE GASTA ULLERES?
Es en propi benefici con sultar l'òptic professional
J. RUIZ URREA
RONDA DE SANT ANTONI, 61
on trobarà un selecte assortit d'ulleres i lens en condicions màximes, a preus mòdics

LA REGLA
SUSPESA tornarà ràpidament i sense perill amb «PERLES FEMI»
Verdadera maravilla moderna d'efectes segurs sense perjudicar la salut. De venda en farmàcies i centres d'específics.

Girafa primera. — Mira, per allà ve la tieta...
Girafa segona. — Calla, animal! Que no veus que és la Torre de laume?

El Be a les fosques

LES ESTRENES

Sylvia Sidney que és una gran actriu, treballa en *Tuya para siempre* amb Fredrich March, que és un gran actor; però com que si treballassin tots dos alhora es farien mal mútuament, quan March es llueix la Sidney es manté a l'expectativa mentre que quan es llueix ella, ell sembla que faci el desentès. Fredrich March conquista el públic bevent — cosa certament reprochable — i Sylvia Sidney plorant. Ell, però, a més de conquistar el públic conquista Sylvia Sidney mentre que ella, tot plorant plorant, no pot conquistar més que el públic. Per conquistar a March, que fa de marit, ha de tenir una criatura i encara se li ha de morir. És un film molt moral que projecten al Coliseum i que ensenyà que una noia no s'ha de casar mai amb un embriac, a menys que ella no estigui en iguals condicions o bé que es tracti de fer una pel·lícula.

perquè si hi anessin ja no hi hauria film, sinó que es pensen que hi aniran i després resulta que no hi van.

La pel·lícula és anglesa, cosa que és una garantia d'intel·ligència i, malgrat que data de l'any 1931 no és gens vella. L'heroïna és Glòria Swanson que, en el cinema sonor segueix essent tan gran actriu com en el mut i el film té un començament tan bo que si seguís així fins al final seria un dels millors de l'any. Però, després d'una primera part vertiginosa es posa a anar a poc a poc i cap al final fins hi ha un procés. El que ens agrada menys, però, és un sòmine d'explorador en vacances que comença donant bons consells i acaba volent aprofitar-se, cosa per la qual no el critiquem gens, sinó per la manera de passejar-se pels jardins mirant les estrelles. Amb tot, hem dit que el film és intel·ligent i ho repetim, afegint-hi que és molt interessant. El final, com el començament, és bo de debò; els protagonistes, que es volen divorciar, acaben per escapar-se junts mentre el tribunal delibera i un uixier els cerca per tot el Palau de Justícia (no el d'ací, sinó el de Londres, i no perquè en el d'ací no s'hi puguin fer bons films).

COLISEUM

El local més fresc de Barcelona, davant mateix de «La Siberia», presenta un film de bon humor

UN PAR DE TIOS

W-C-FIELDS
Alison SKIPWORTH
BABY L. ROY

Hora i mitja de riure sense descans

És un film PARAMOUNT

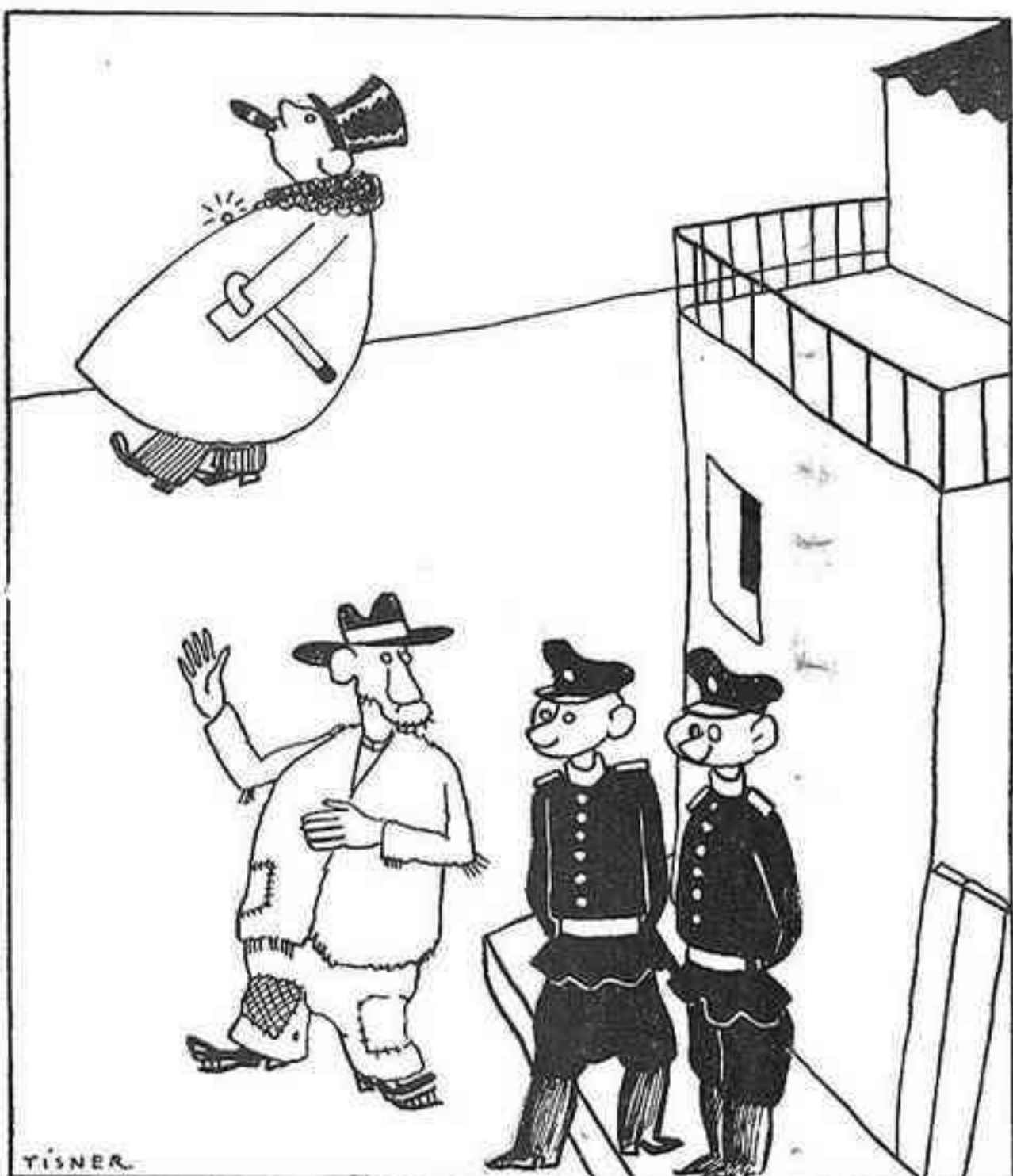
En *La horda maldita*, tornem a veure el famós Cayena, aquell bandoler del temps del cinema mut que, abans de desaparèixer ja s'havia regenerat i havia adoptat el seu és de suposar veritable nom Harry Carey. Com el seu nom de Harry indica, segueix actuant en pel·lícules de cavalls i a la que projectaven al Coliseum la setmana passada hi havia de tot: cavalls, brúfols, pells roges i aquella noia tan rossa i tan disputada. I, a més, hi ha trets, molts trets, i una dona que mata el seu marit i el marit que mata la dona, única manera d'acabar amb la parella de traïdors per tal que la noia, que sembla filla d'un d'ells, es pugui casar amb l'heroi sense que aquest s'hagi d'embarcar les mans de sang.

Sembla que en un cinema com el Coliseum no s'hi haurien de projectar ja films de l'Oest, però d'altra banda sembla que se n'hi haurien de projectar de tant en tant per treure'n el gust excessivament refinat—almenys és un dir—dels films que s'hi projecten.

Si a René Clair no se li hagués acudit de fer cantar els comparses en *El Milió*, és quasi segur que tampoc no haurien tingut aquesta pensada una pila d'altres directors. Però com que René Clair va tenir aquesta pensada, ara ens trobem que els films on es canta no són tots com aquells en els quals no canten més que els protagonistes quan tenen necessitat de declarar-se l'amor. Així, en el film *Anuncis por palabras*, que projecten al Capitol, la gent que s'espera a l'agència de publicitat, canta a cor comentant el que passa. No és que passin unes grans coses ni que es tracti d'un gran film, però sí d'una pel·lícula entretinguda.

Com també ho resulta *La chica del surtidor*, que també és projecta al Capitol, i que no es refereix a cap noia que tingui un brollador de torreta de Sant Gervasi amb peixos de colors i pedra tosca, sinó d'un loc distribuïdor de gasolina, cosa que, naturalment, no li serveix per res més que per conèixer el protagonista del film que és un home que no es vol casar i ha caigut en mans d'una novellista que el fa servir de conillet d'índies. Naturalment, després d'una sèrie d'incidències la noia del loc de gasolina es casarà amb el protagonista com és de llei que així sigui en aquesta mena de films.

De mutuo acuerdo no vol dir que els protagonistes vagin d'acord,

—Escollim: em voldrien aguantar aquell senyor mentre li prenc la cartera?

MOLT IBEE!

Trobem encertadíssima la campanya empresa per l'escenarista de *La Publicitat* amb les associacions d'Amics del Teatre de Catalunya, que, com a pa espiritual, imposen als seus associats representacions d'obres de la sub-literatura madrilenya.

Si els amics són per a les ocasions, els Amics del Teatre han de demostrar que ha arribat l'ocasió d'ésser realment amics del teatre, i no coneguts de vista, com fan ara.

qualsevol obra que representin semblarà, per contrast, de Shakespeare.

I ara que parlem de Shakespeare: El senyor Milàs-Raurell ja ha tornat d'Edimburg, on s'havia retirat estratègicament.

En justes represes, els del Pen... Club han amenaçat amb celebrar el seu pròxim Congrés a Barcelona.

Quan s'acabarà la colonització a que ens tenen sotmesos els autors i directors madrilenys?

Ja estem tips i retips de revistes idiotes, i de vedettes de barraca de fira.

Estem tips i recuits de xotis, d'humor madrileny i de passos dobles.

En un país on s'han fet les revistes d'en Bayés, el *Charivari* del Nou i alguns espectacles del propi Sugranyes no es pot tolerar que tota la imbecilitat madrilenya s'apoderi dels nostres escenaris.

Barcelona, que ha viscut sempre de cara a Europa, no ha de suportar que l'estaquin pel nas i la facin mirar cap a la *Puerta del Sol*.

Barcelona ha tingut un music-hall civilitzat i l'ha de tornar a tenir. S'ha d'acabar que els colonitzadors madrilenys ens facin empassar unes obres escrites a gust d'un públic que va xiular la *Miss-tinguett*, *Chevalier* i *Groek*.

Si tenim autonomia política, molt més, encara, l'hem de tenir espiritual. Cal organitzar seriosament el boicot, i si cal el sabotatge, contra tota la importació d'això que a Madrid en diuen teatre i que no és altra cosa que una infraliteratura per a ús d'un públic embriac de café amb llet.

Les represes

BOHEME. — *Fra Diavolo*, un bon film còmic-musical, amb Hardy i Laurel i el cantant Dennis King.

COMEDIA. — *El rey de los fósforos*, film basat en la vida de Kreuger.

Es interessant.

ESPLAI. — *Maria*, la llegenda hongaresa realitzada per Paul Fejos i que té Annabella per protagonista.

LAJETANA. — *Vampiresas 1933*, que ja recomanàvem la setmana passada.

MARINA i TRIOME. — *Catalina de Rusia*, un excellent film històric. (Menys històric que excellent.)

SALO COMTAL. — *Yo he sido esposa*, pel·lícula anglesa de guerra, bona de debò.

TALIA. — *El poder y la gloria*. Cap bon aficionat al cinema ha de deixar de veure'l.

XILE. — *Tovero a la fuerza*, una animalada de Eddie Cantor, que fa riure molt. Recomana també per la bellesa de les girls que hi surten.

Nota. — La setmana passada sortiren en aquesta secció algunes equivocacions que, com se sol dir en aquests casos, som els primers de lamentar. Procurarem que el fet no es repeteixi.

Un negoci rodó

Entre els films que més a la malalascallandu tindrà una més gran importància en la història de la temporada que, per ésser més nòstrats que Déu en direm suarà acabada, no hi ha cap mena de dubte que caldrà comptar-hi *Los placeres de Paris*, el darrer que es projectà al Fèmina abans de tancar.

Los placeres de Paris, com el seu nom indica, és germà, pel pare que els portà a Barcelona, d'aquell film de tant d'èxit en certs mitjans, titulat *Desnudismo*, i, com el seu nom no indica, d'aquell altre titulat *El milagro de Lourdes*, que *El Matí* no va voler patrocinar després d'haver-lo volgut patrocinar.

El pare importador de *Los placeres de Paris*, però, no el volia presentar el perquè es veu que no hi tenia prou fe, i cercà comprador. Cerca que cercaràs comprador, no en trobava, perquè en volia 26,000 pessetes (ja que a ell n'hi havia costat set o vuit mil), fins que a l'últim en trobà un, però amb una condició: que el venedor li havia de trobar empresari que li vulgués projectar el film, cosa que ell, home entès, considerava impossible.

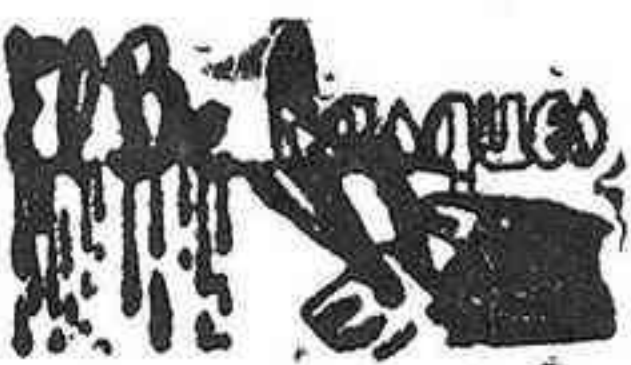
Però hi ha persones, ja se sap, que s'han comprat un diccionari, i abans de començar a llegir el primer capítol, han cercat la paraula «impossible» i l'han esborrat. Entre nosaltres, cal dir que també han esborrat altres paraules.

El propietari de *Los placeres de Paris* es posà, doncs, a la recerca d'empresari? No; el que féu va ésser anar als propietaris del Fèmina, que anava a tancar, i llogar-los el local per 4.000 pessetes. Un cop fet això, anà a trobar el distribuïdor i li digué tot content: —Veu? Ja he trobat empresari. Al Fèmina s'hi han entusiasmat i es queden el film.

I el distribuïdor va deixar anar les 25.000 de l'ala.

D'això se'n diu fer negoci.

Cinaes, que nosaltres havíem anunciat com a imminent, no es portarà a cap. Sembla que es tracta d'un altre èxit d'EL BE NEGRE, que ha decidit un grup d'accionistes de la Cinaes a oposar-s'hi. Tot al més que sembla que s'arribarà serà a una mena de pacte o intel·ligència (si ens podem permetre una paraula tan atrevida).

El gremi de pintors decoradors, fabricants de pintures i esmalts i indústries per l'estil publicuen una revista, la qual té per títol *Pintura*, destinada a orientar i al·ligonar els components del gremi i anexas en l'exercici de la seva noble professió.

Aquesta revista surt ara sobre un nou format que marca la seva tercera època, i ha estat posada sota la direcció del senyor Yago César de Salvador de Solà, per altra nom Fray Galán, direcció que s'ha traduït en una esgarrifosa postdata, en una trista i desgraciada derivació d'això que se'n diu art modern, amb unes lletres il·legibles i tot de guarniments dels que s'estilen.

Això no tindria res de particular si no fos que precisament en el número que inicia aquest nou format hi ha un bon article del senyor Joan Sacs on es parla de lletrística desaconsellant l'ús — que per si sol ja és abús — d'aquestes menes de caràcters amb què està dibuixada la portada.

Els lectors, no es pot negar que quedaran ben orientats; es faran un embull entre l'exemple i la llei que no en treuran l'aigua clara.

Ara voldríem dir el nom de l'autor del dibuix, però com que la signatura és il·legible, molt contra les nostres intencions ens en havem de passar.

El recader de Montjuïc

A l'Orpea, en vista del gran nombre de parts que tenen de totes les pel·lícules que s'hi filmen, es fan negociacions per tal de traspassar el negoci. Els estudis tenen, per ara, un sol pretendent, el senyor Kornfeld, els oferiments del qual són d'una gran importància: es quedaria els estudis de franc i donaria, encara, unes quantes parts.

* *Viva la vida* va endavant que és un gust. Com que es tracta d'un film d'estudiants i modistes, el director, senyor Castellví, no s'hi veu de feina (amb les modistes, s'entén).

* En canvi, *Sor Angélica* sembla que s'ha estrocat a les 300.000 pessetes de despeses. El capitalista, senyor Daniel Mangrané, troba que és més econòmic i més laic resoldre el problema de l'atur forçós.

* En canvi, el de *Viva la vida* es veu que té els duros a cabassos i està disposat a que bati el rècord de *Ben Hur*.

* La unió entre la S. A. G. E. (empresa de locals madrilenys) i la

Els components de Saló de Barcelona es van reunir l'altra nit en un joós i fraternal sopar on, discordant del tarannà pacífic i bonari de la pintura que practiquen els artistes de l'entitat, es va aixecar a parlar un senyor — el nom del qual sentim no recordar —, que ho va fer en nom dels «rabassaires de l'art».

Recollint la idea, el senyor Clivillé, es troba ja redactant les bases de la reivindicació artística, de les quals, encara que de moment no estan gaire avançades, podem anticipar alguna cosa als nostres lectors.

De moment, el quadro — i més el que no es veu, com, per exemple, aquell retrat del senyor Casas Abarca — que va a totes les exposicions sense que l'autor se'l pugui treure del damunt — és de qui el pinta.

La natura morta, igual que la rabassa ídem, haurà d'ésser reglamentada degudament, amb les parts del marxant a pagar segons el valor en venda del model, sempre que es tracti d'arengades, cebes, patates i altres productes per l'estil; si són peces de ceràmica, mantons de Manila i coses de preu, hauran d'ésser subjectes a una comissió arbitral, formada pels artistes que no tinguin marxant.

TEATRE POLIORAMA
Rbla. Estudis, 9 - Tel. 10773

Avui, Dijous i Divendres
Sensacional aconeciment artístic

BARON VON REINHALT
Únic possessor del meravellós sisè sentit, amb la célebre mèdium d'il·lusions científiques

TELMÀ DEL SOL
Dissabte «reentree» de la companyia de drames i comèdies

XIRGU-BORRAS
amb **TERRA BAIXA**
Breu temporada d'obres catalanes

Definitivament, Maria Vila i Pius Daví han tingut de desistir de fer teatre a Madrid.

Sembla, però, que no estan desanimats del tot i pensen tornar-hi la pròxima temporada.

Ben fet; a veure qui es cansa primer: ells de fer teatre castellà, o el públic madrileny de no anar a veure'ls.

Maria Vila i Pius Daví hauran pogut aprofitar l'ocasió per a veure que no és sols el teatre català el que no dona diners.

La misèria no té fronteres.

CASINO SANT SEBASTIA

cada dia

Aperitiu
Restaurant
Tès, Concerts
Sortides de Teatre

amenitzats pels

Crazy Boys Orchestra
Habana Gang

Ara a Barcelona no tenim teatre català, però tenim, en canvi, teatre valencià: la companyia del «Nostru Teatre» que actua a l'Espanyol.

Es un avantatge per als valencians treballar en aquell escenari. Després d'*El rei ja treballs forçats*,

Maricel - Park
El Parc d'Atraccions més important d'Europa
El més bell mirador del Mar, la Ciutat i la Mantanya

Tots els dies funcionaran totes les grans atraccions:
MUNTANYES RUSSES
WITCHING WAWES
i altres atraccions

Entrada al parc, 50 cèntims
Anada i retorn en el Funicular de Montjuïc i entrada al parc, 1 pta.

Els de Sant Feliu de Llobregat feren un *Carro del vi* a les fosques que va encisar tothom. Allí se'ls veia jugant a cartes i llegint el diari en l'obscuritat més completa.

I per acabar, els de Molins de Rei varen interpretar *La Verge del Mar*. Tothom plorava. El que ens hi va agradar més va ésser la imatge, que devien treure d'alguna vitrina de calaixera, perquè no tenia res a veure amb la descripció que se'n fa en els diàlegs.

Reposin en pau els qui mai no s'aturen. L'any que ve els tornarem a veure anant per monts enllà, endrapant llucet fregit i aguantant llunes amb aquella resignació que els caracteritza. Que el teatre català els ho tingui en compte!

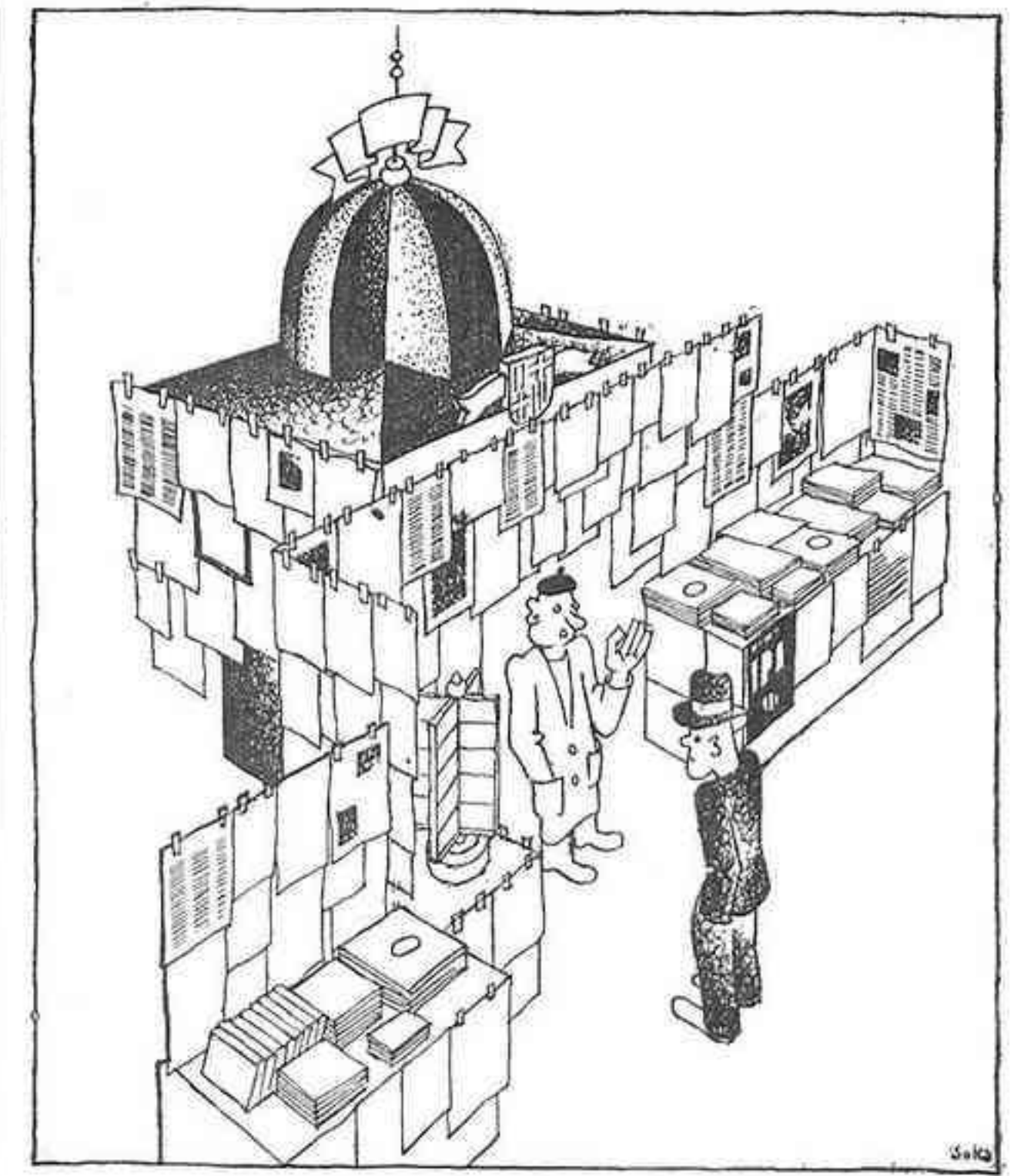
PRINCIPAL PALACE
Companyia de Revistes de Marguerida Carbajal

AVUI NIT I TOTES LES NITS

Las Mujeres de Zodiaco

per la super-vedette MARGUERIDA CARBAJAL, Carlos Garriga, Paco Gallego, Bécenas, Barceló, Conchita Rey, Cortés, 10 bellíssimes tiplés i 40 Palace girls

Tots els dijous, dissabtes i diumenges grans «matinées»

LECTURES EXCITANTS

—Que té La Rambla?
—Se'n ha acabat. Però, si vol, tenim *Fantomas* i *Les aventures de Rocambole*.

EL BE...RNAT METGE

NOTICIARI

Ha produït enorme expectació en les platges de la Barceloneta l'original maillot que exhibeix el conegut home de lletres senyor Xuriguera...

El poeta Salvador Perarnau s'ha comprat una neyera de segona mà, per tal de tenir en perfecte estat de conservació el premi extraordinari que li fou concedit en els Jocs Florals de Alhafulla.

Aquest premi, ofrenat pel carnisser de la població, consistia en mig be, que fou sacrificat el dia del repartiment de premis i adjudicat al poema L'elogi dels aliments.

El poeta Salvador Perarnau s'ha comprat una neyera de segona mà, per tal de tenir en perfecte estat de conservació el premi extraordinari que li fou concedit en els Jocs Florals de Alhafulla.

OBJECTES PERDUTS. - Amb motiu de la inauguració de la temporada de banys, la clàssica dançarina Aurea de Sarrià ha somès el seu opulent i dilatat cos a un minuciós examen abans d'ofrir-lo a les onades.

Entre els innombrables sacsons de la seva propietat, hi ha trobat els següents objectes, que seran lliurats graciosament a tots aquells que puguin justificar-ne la seva pertinença:

- Un portacigarretes d'ambre i escuma.
Una estilogràfica.
Una màquina d'escriure amb carro doble.
Un «àlbum saló».
Una guia de ferrocarrils.
Una llaua de sardines.
Un pot de llet condensada (marca nacional).

Ens asseguruen que Joan Oliver, l'admirat humorista de Sabadell, acaba de publicar un llibre de versos.

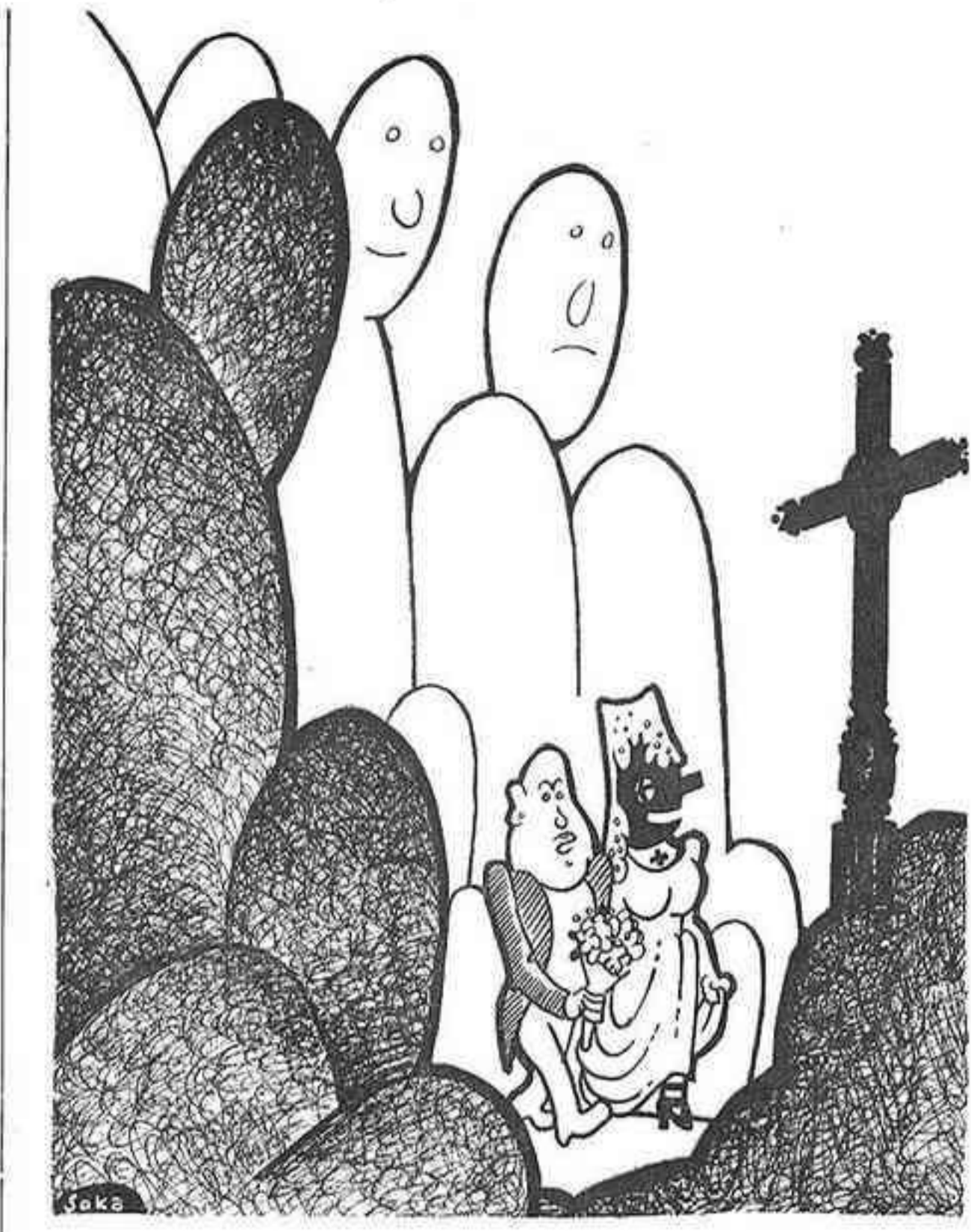
Hom diu que l'Utrillo Junior, o el nen Utrillo (com volgueu), és una meravella ballant danses cubanes.

De Jafar Garcés-Janés. - Quan les coses anaven ja a prendre un ritme més suau i semblava entrellucar-se el camí o el carrer que mena a la plaça de la Concòrdia, vetací que en Janés ara acusa a en Garcés d'haver-li copiat les dues darreres lletres del seu important cognom, i, el que és més greu, fins l'accent. Això fa encara més agut el cas.

No sabem com s'ho prendrà el primmirat Garcés això de que li vulguin tocar l'«és», perquè si el seu antagonista es surt amb la seva, quedarà fet un modest Tomàs Garcé. En canvi l'altre, encara que es tregués l'«és», quedaria sempre com un bon Jan. Quines ganes de buscar bronca, Mare de Déu!!

Gasc-Maleras. - L'obstinat i reinflat i melliflu recritic Sebastià Gasc, solter empèdernit (fòssil gairebé), ha caigut finalment en el més dolc dels paranys.

Després de demanar el retrat de la petita i genial dançarina Emma Maleras, i posat ja a demanar, abans d'ahir, a les 3'37 de la tarda (p. m.), va demanar-li la mà. (No diem la maneta, com lògicament hauriem d'escriure, per tal d'evitar que l'admirada Maleras pogués ésser presa per un vulgar manubri.)

Gil Robles ha anunciat que Acio Popular organitzarà una concentració de partidaris a Montserrat. (Dels diaris.)

NUVIS A MONTSERRAT

La quantitat de vots de l'Esquerra és aproximada amb un error, però que no pot passar gaire d'un bilió de vots. La manca de zeros a les nostres caixes ens ha obligat a ésser inexactes, bé que esperem que el clar judici del lector sabrà esmenar aquella inexactitud.

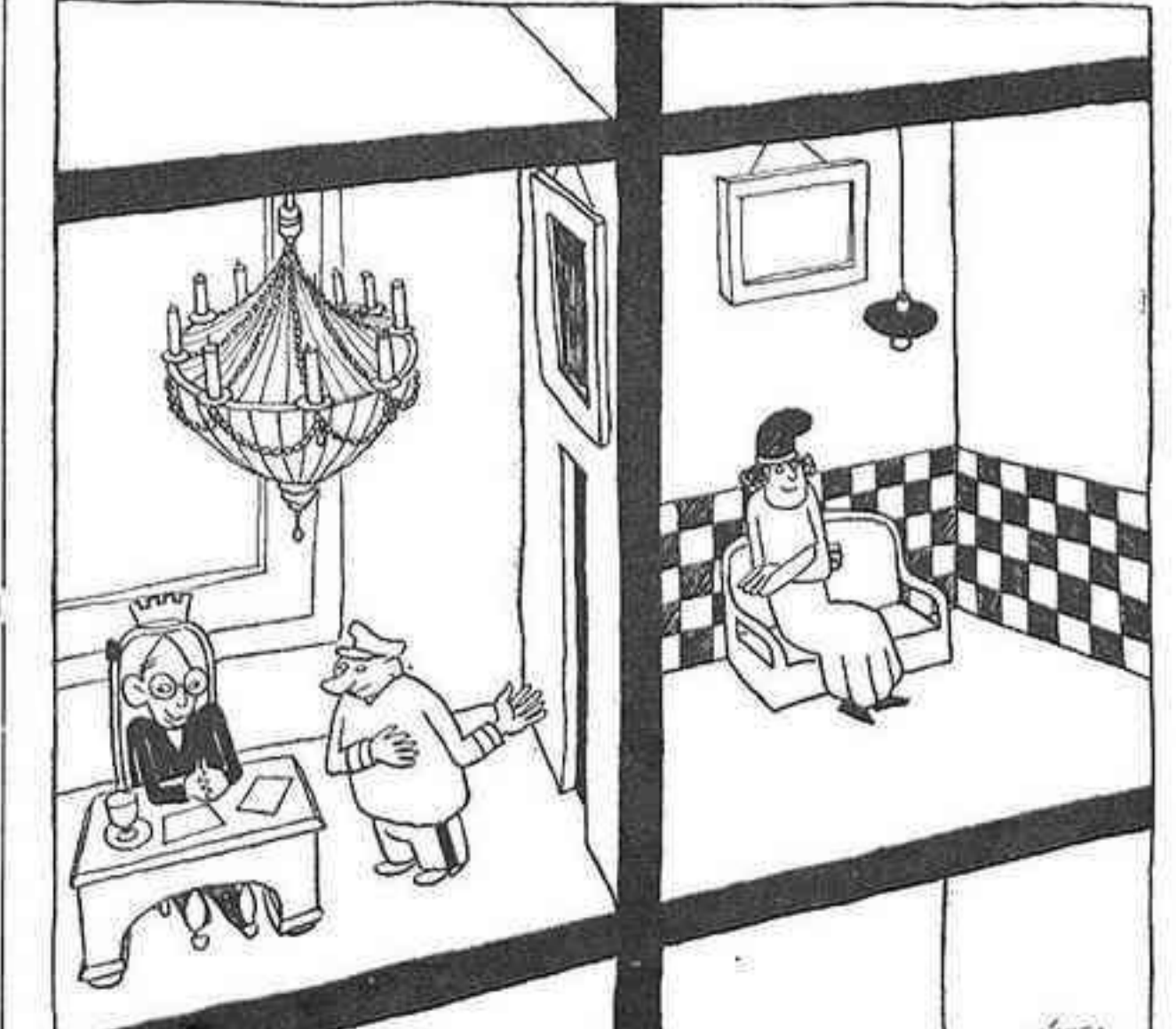
Del senyor Maleras encara. - El senyor Maleras és un sastre molt acreditat del carrer de l'Hospital.

Ens asseguruen que Joan Oliver, l'admirat humorista de Sabadell, acaba de publicar un llibre de versos.

Hom diu que l'Utrillo Junior, o el nen Utrillo (com volgueu), és una meravella ballant danses cubanes.

De Jafar Garcés-Janés. - Quan les coses anaven ja a prendre un ritme més suau i semblava entrellucar-se el camí o el carrer que mena a la plaça de la Concòrdia, vetací que en Janés ara acusa a en Garcés d'haver-li copiat les dues darreres lletres del seu important cognom, i, el que és més greu, fins l'accent.

No sabem com s'ho prendrà el primmirat Garcés això de que li vulguin tocar l'«és», perquè si el seu antagonista es surt amb la seva, quedarà fet un modest Tomàs Garcé.

Allà fora hi ha la qüestió catalana, que s'espera. Digues-li que no hi sòc.

FA 3 ANYS...

D'EL BE NEGRE de 30 de juny de 1931

El veritable resultat de les eleccions

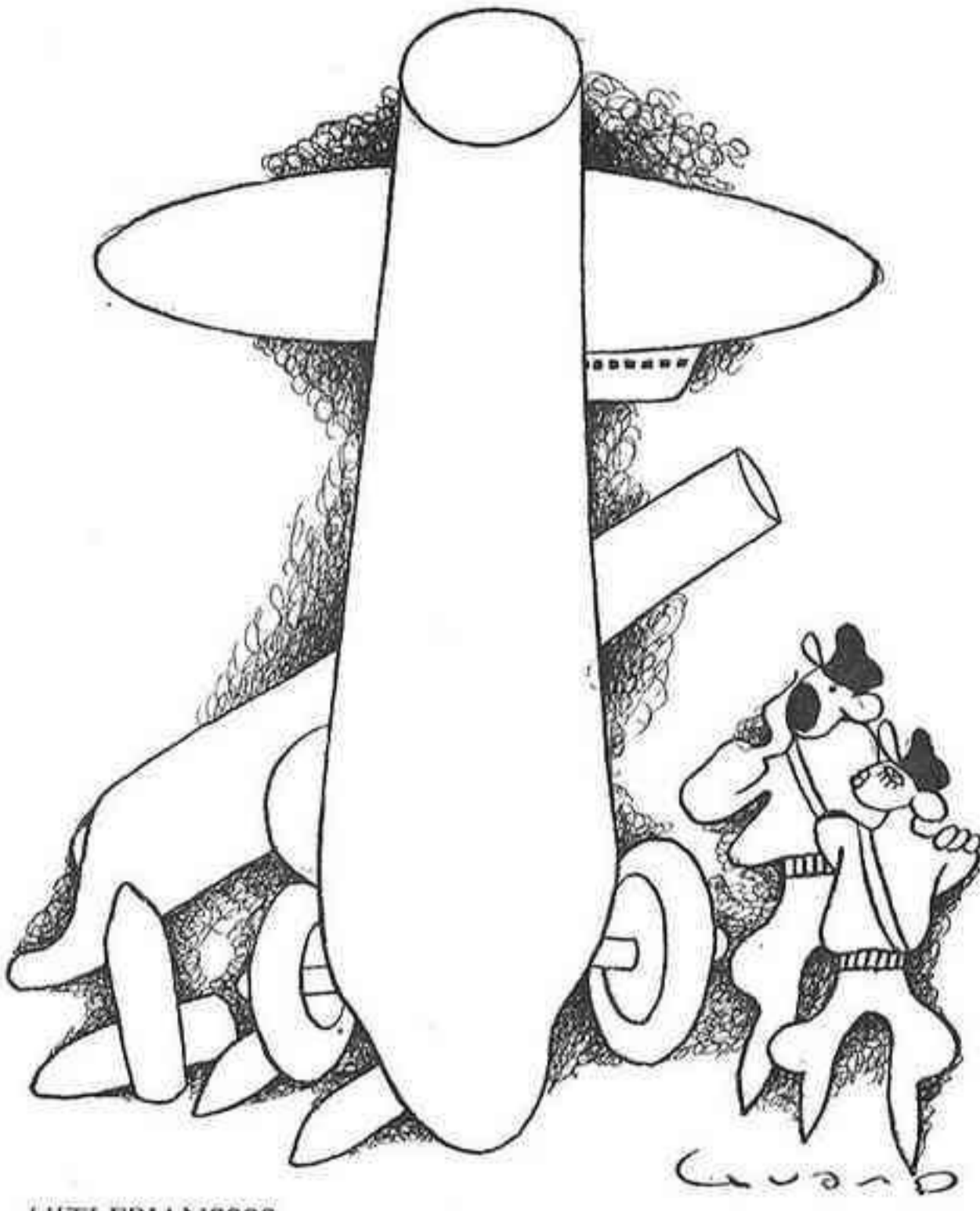
- Els diaris de Barcelona, sempre tan mal informats, encara no han publicat el veritable resultat de les eleccions.
Esquerra, 100.000.000.000.
Extrema Esquerra (Federals), 12.000
Extremíssima Esquerra (Bloc Obrer Camperol), 4.
Extremíssima Esquerríssima (Comunistes Espanyols), 2.

La quantitat de vots de l'Esquerra és aproximada amb un error, però que no pot passar gaire d'un bilió de vots. La manca de zeros a les nostres caixes ens ha obligat a ésser inexactes, bé que esperem que el clar judici del lector sabrà esmenar aquella inexactitud.

EL "GOAL AVERAGE" ELECTORAL

"El Be Negre" presenta candidatura per les minories

En vista de que la llei electoral vigent s'ha empescat aquest truc del ballotatge, que és una mena de «goal average» destinat a fer passar per l'adreçador a les negres panteres de la reacció, i en vista de que diumenge vinent s'han de tornar a fer eleccions per elegir els diputats de minories, EL BE NEGRE, conscient de la transcendència del moment, no s'ha volgut evadir de la responsabilitat històrica d'aquests instants, i presenta una candidatura per tot Catalunya.

HITLERIANSSSSS - Jesússsss, quínsssss armamentsssss!

- Pau Xirau (1).
Elvira Palau de Xirau.
Josep Xirau Palau.
Joaquim Xirau Palau.
Antoni Xirau Palau.
Esteve Xirau Palau.
Cèssar Xirau Palau.
Joan Xirau Palau.

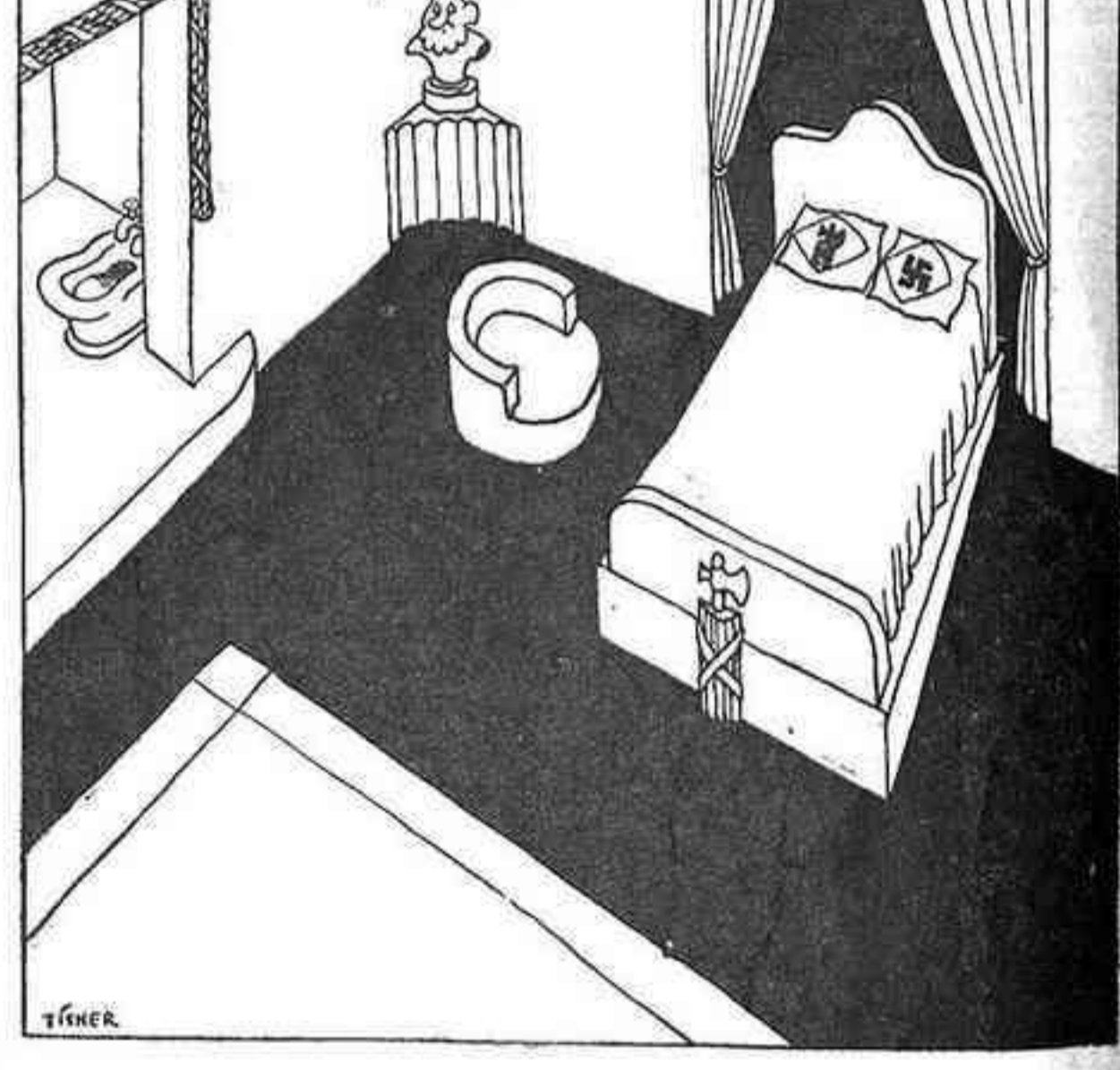

I UN BE!

El senyor Ventosa diu que el Parlament Català és competent... quan ell hi és.
Ahir, don Jovino cridà: «Visca Catalunya!»

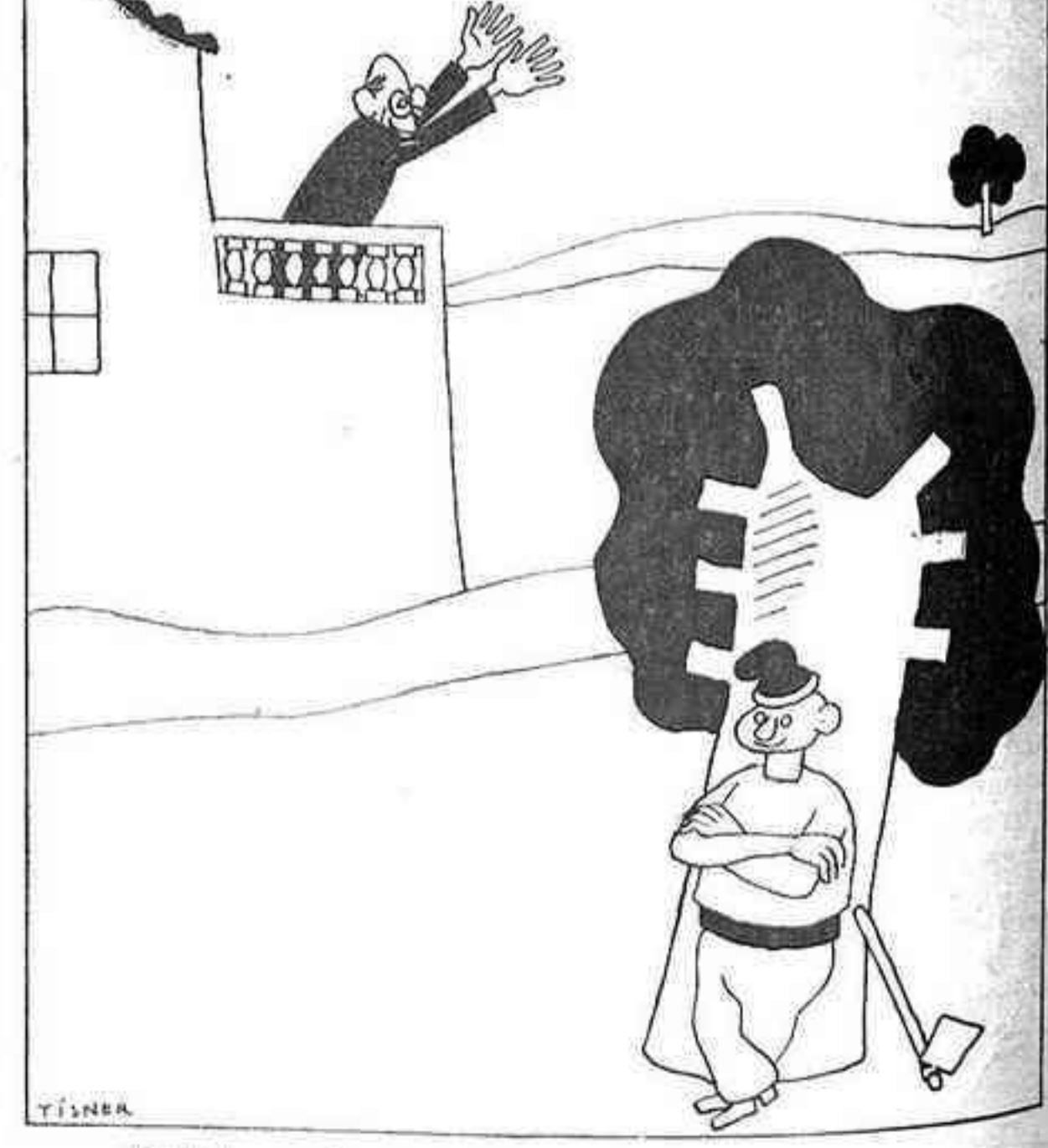
ELS SECRETS DEL FEIXISME

Vista general de la sala on s'efectuaren les famoses entrè-vistes de Venècia.

ELS SECRETS DEL FEIXISME

Vista general de la sala on s'efectuaren les famoses entrè-vistes de Venècia.

-Vull plens poders! Vull plens poders! -Ai, la mare, que ja en començo a tenir els poders plens!

CANODROM - PARK

"Camp del Sol de Baix" Travessera de Les Corts. GRANS CURSES DE LLEBRERS. APOSTES MÚTUES. ENTRADA UNA PESSETA.

AVIS ALS ANUNCIANTS

Per a totes les ordres o instruccions que estiguin relacionades amb la secció de publicitat d'EL BE NEGRE, cal telefonar al núm. 80-555.